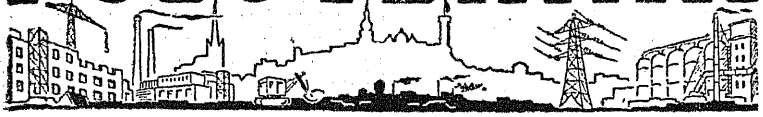

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktsiooni, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 2 (205) Teisipäeval, 22. jaanuaril 1957. a. IX aastakäik

Sisukat õppevaheaga!

Kindlasti sõidab suurem osa rajoonidest pärinevaid üliõpilasi talvist õppevaheaga veetma oma kodukohtadesse — teistesse linnadesse, rajoonikeskustesse, kolhoosidesse. Neil tuleb endil hoolitseda selle eest, et puhkus ei kujuneks ebaproductiivseks ja ühekülgseks lebaslemiseks või toasistumiseks. Puhkus peab olema huvitav ja aktiivne. Ta peab sisaldama endas elemente, nagu tegelemine spordiga, osavõtt mitmesugustest huvitavatest üritustest jne., mis kindlustaksid sulle tõelise vaimse puhkuse.

Märgatavalt aitab talvevaheaja otstarbeka veetmise küsimust lahendada meie instituudi ühiskondlike organisatsioonide poolt koostatud ja ühiste jõududega elluviidav õppevaheajal korraldatavate ürituste p'aan.

Üheks parimaks puhkusevormiks on kindlasti 25. jaanuarist kuni 3. veebruarini toimuv ekskursioon Leningradi, kuhu sõidetakse Leningradi Zdanovi-nimelise Riikliku Ülikooli kutsel.

Suurepäraseks üritusteks on vaieldamatult ka TPI Spordiklubi poolt korraldatavad massilised suusapäevad ja 24. jaanuarist kuni 1. veebruarini kestev suusalaager Aegviidus. Kui aga talvevaheag jääb sama lumevaeseks nagu eksamisesseiooni viimased päevad, tuleb nimetatud üritused läbi viia lihtsustatult s. o. jalgsimatkadena. Ette on nähtud ka TPI suusabaasi avamine Mustamäel, kuid seegi sõltub suurelt osalt lumeoludest.

Spordiüritustest on kavas talvevaheajal organiseerida veel matkad Lõuna-Eestisse ja Karjala-Soome, sõpruskohtumine vehklemises Leningradi Polütehnilise Instituudi sportlastega, osavõtt Eesti NSV esigrupi võrk- ja korvpallivõistlustest jne.

Viieteiskümnele eesriidlikule üliõpilasele võimaldatakse talvise õppevaheaja veetmine Kalvi puhkekodus.

Linnasviibivatele üliõpilastele organiseeritakse rida teatrite ja kinode ühisküllastusi ning korraldatakse kaks puhkeõhtut Lenini pst. asuva ühiselamu klubis. Samuti korraldatakse küllasõit instituudi šeflusalusesse kolhoosi «Maht», kus vilakse läbi puhkeõhtu koos kolhoosnikutega.

Kõigi läbi viidavate ürituste kohta täpsemate kuupäevaliste ja muude andmete saamiseks tuleb jälgida talvevaheaja veetmise täpsustatud kalenderplaani.

Talvine õppevaheag on samaaegselt parimaks perioodiks ettevalmistuseks osavõtuks festivalikonkurssidest, milliste tingimused on toodud meie ajalehe käesolevas numbris.

Seltsimehed! Võtke aktiivselt osa talvisel õppevaheajal korraldatavatest üritustest. Puhake hästi!

EESKÜJULIK VASTUS

17. jaanuar 1957. a. Keemia-mäeteaduskonna mäeosakonna III kursuse üliõpilastel on käsil üldise elektrotehnika eksam vanemõpetaja Kesküla juures.

Instituudi peahoone IV korrusel asuva XX auditoriumi ukse taga kostab summutatud jutukõminat. Siin on üliõpilasi, kellelel eksam juba seljataga, aga rohkem ikka neid, kellelel see seltsab ees. Esitatakse üksteisele veel viimaseid küsimusi üksikute asjade kohta või siis heidetakse pilk enne eksamiruumi astumist konsepti.

«Halvasti läks täna!» seletab pisut nõrdinult äsja eksamilt tulnud Valdo Prommik. «Ülesande tegin küll õigesti valmis, aga näe pinge mõõtmisega jäin vahele. Nelja sain!»

Mõnele üliõpilasele tunduks hinne «hea» täiesti küllaldasena, kuid Valdo ei ole temaga hästi rahul. Muidugi, eelmised kolm eksamit on sooritatud väga hästi.

«Jah, oleks pidanud ikka veel rohkem kordama!» teeb ta lõpuks kokkuvõtte ja läheb ära.

Tema asemele astub eksamiruumi kommunistlik noor Arvo Vallikivi, esitab õppemärkmiku, võtab pileti, saab õppejõult selle juurde kuuluva ülesande ja asub küsimusi ette valmistama.

Arvo ei närveerinud enne eksamile tulekutki, kuid nüüd on ta täiesti rahulik. Küsimusi oskab ta hästi, kuigi mõnele teisele oleks võetud pileti tundunud vast raskena.

Kindlalt, lühikeste ja konkreetsete lausetega alustab ta vastamist. Jäävad kõrvale kõik sellised juttupikendavad sõnad nagu «me teame», «nii öelda», «see tähendab» jne. Kindlate teadmiste juures pole neid vaja.

Vanemõpetaja Kesküla ei jää üle muud kui teha vahemärkusi: «Palun järgmine punkt!»

Ka lisaküsimuse juures ei jää Arvo vastust võlgu.

«Küllalt!»

Üliõpilase Arvo Vallikivi õppemärkmikku kirjutab õppejõud eeskujuliku vastuse eest kõrgeima hinde.

K. KOLDBERG

SESSIOONI AJAL ÜHISELAMUS

Et praegu toimub eksamisesseioon, seda võib märgata ka Lenini puistest ühiselamus. Kõigepealt näeb seda külalisraamatust, kus on tunduvalt rohkem sissekandeid kui varem. Asub ju Lenini pst. ühiselamu väga soodsas kohas — peaaegu kesklinnas ja kui kellelgi jääb õppetöö alal mõni küsimus segaseks, kust siis mujalt ikka nõu küsima minna, kui mitte ühiselamus elavalt üliõpilastelt.

Hästi on õnnestunud Lenini pst. ühiselamus seni kõik eksamid 15—5 toa elanikel — mehaanikateaduskonna IV kursuse üliõpilastel. Millest see on tingitud? Aga muidugi sellest, et toas on loodud ühtne sõbralik kollek-

tiv. Kui kellelgi tekib mõne õppeülesande juures raskusi, siis ei jäeta sõbra häta. Mõõdas on 3 eksamit — ülelektrotehnika, soojustehnika ja masinaehituse tehnoloogia. Kõigis neis ainetes on väga head hinded saanud üliõpilane Treier. Lentsmanil, Viirikil, Suurperel ja Nõmmikul on ka mõni «4» kontosse sattunud, kuid järgmisel semestril kavatsatakse see «viga» kindlasti parandada.

Hästi on eksamid õnnestunud ka ehitusteaduskonna üliõpilastel toast 11-5. Georgi Samuelil, Enn Saaristel jt. eksisteerivad õppemärkmikus ainult väga head hinded.

H. SAARÕUN

Eksamisesseioonilt

ÜLDISELT POLE VIGA

«Kuidas teie rühmal eksamid lähevad?» pöördun ehitusteaduskonna III kursuse õpperühma E-52 üliõpilase kommunistliku noore Milvi Nõmme poole.

«Kolme eksami kokkuvõttes on üldiselt korras!»

«Kui palju neid on, kes kõik senitoimunud eksamid ainult viiete peale on sooritanud?»

«Praegu kahjuks ainult kaks!»

«Kes need on?» tunnen lähemat huvi tublide üliõpilaste vastu.

«Georgi Samuel ja... ja...»

«... ja teie ise», taipan tagasihoidliku vestluskaaslase täbarat seisukorda, kes ei taha enast esile tõsta.

«Küllap vist!» ütleb ainult.

«Aga rahuldavaid on palju!» «Aga rahuldavaid on palju!» «Aga rahuldavaid on palju!» «Aga rahuldavaid on palju!»

«Jah, rühma 21 liikmest seitsmell!»

«Kas läbikukkumisi on ka ette tulnud?»

«Siiski kaks on. See, et Lia Härma sai ehitusmehaanika eksamil dotsent Räämeti juures mitterahuldava, pole just eriti üllatuseks, sest ka arhitektuuri eksamil vastas ta professor Jürgensonile ainult rahuldavalt, kuid teine mitterahuldav, samuti dotsent Räämeti eksamil, on minu arvates juhuslik. Reet Allivere, kes siin samuti läbi kukkus on ikkagi tubli tüdruk ja teised eksamid on tal sooritatud väga hästi!»

«Mitu eksamit sellel sessioonil veel ees on?»

«Kaks — metallide tehnoloogia ja insenergeoloogia.»

«Võibolla nimetate veel lõpuks mõne rühmakaaslase, kes eksamitel eeskujulike vastustega silma

«Väga hea!» ütleb vanemõpetaja Jürisson ehitusmasinate eksamil õpperühma EV-53 üliõpilasele, kommunistlikule noorele Kaido Hannusele.

Need kaks sõna võtavad nii õppejõul endal kui ka üliõpilasel nõi naerule.

E. Viljaranna foto

on paistnud!» teen Milville ettepaneku.

«Parematest võiks nimetada Unu Semperit, meie ametiühinguorganisatorit Milvi Tiiki ja rühmavanemat Ülo Niidot, kuid ega Väino Nuti, Ene Aarveli ja mitmete teistegi vastuste üle nurriseda saal!»

«Noh aga komsomoligrupi sekretäri jätsite nimetamata. Kuidas tema õpib?»

«Sekretäri kohuseid täidan praegu mina,» ütleb Milvi Nõmme veel kiirustades, sest õppejõud tuleb, peab ruttama konsultatsioonile.

U. SOOSAAR

LÜHIDALT

Väga tubliit esinevad talvisel eksamisesseioonil laevaremonditeaduskonna õpperühma L-91 üliõpilased.

9. jaanuaril k. a. õppejõu sm. Jesulovitši juures sooritatud laevamasinate ehituse tehnoloogia eksamil vastasid rühma 19 üliõpilastest väga hästi 7 ja hästi 12 üliõpilast. Sama õppejõu juures 14. jaanuaril k. a. sooritatud laeva siseõlemismootorite remondi tehnoloogia ja organiseerimise eksamil oli väga häid vastuseid 9 ja häid vastuseid 10. Kõigiti laitmatuid teadmisi on näidanud käesoleval sessioonil selle rühma üliõpilastest kommunistlikud noored: Viktor Kabonen, Diana Kozlova, Marks Soskind jt.

Ainukeseks üliõpilaseks õpperühmas L-92 kes eksamil vanemõpetaja sm. Ananjevi juures, andis aines «Laevateooria ja laevaehitus» puuduliku vastuse oli Albert Klotškov. Tema rühmakaaslastel vastasid aga hästi ja väga hästi.

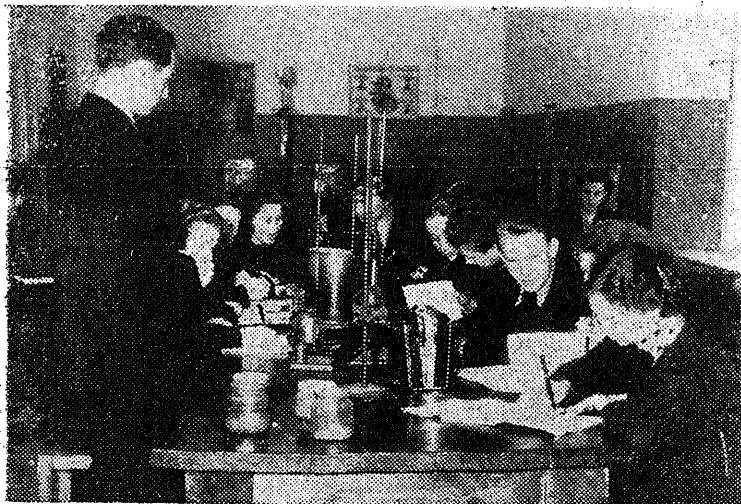
Keemia-mäeteaduskonnas läbib käesolevat eksamisesseiooni kõige edukamalt III kursus. 110 üliõpilastest oli peale kolmandat eksamit puudulik hinne ainult ühel — õpperühma O-55 üliõpilasel Valentina Bogdanovale õppeaines «Üldine elektrotehnika».

Sama teaduskonna esimese kursuse üliõpilastest paistsid tublide vastustega silma õpperühmast K-11 Jüri Kann, Tiitumaret Valk ja Silvia Madarsoo, õpperühmast KS-12 — Ivi Tammevee, õpperühmast KT-13 — Juta Mätlik, Laina Vellend, Lehti Tärn ja Aino Tamm, õpperühmast O-11 — Heinar Tammet ning õpperühmast O-15 — Jüri Kornilov.

Omaette saavutusega on toime tulnud insener-majandusteaduskonna esimese kursuse üliõpilane, Tallinna Kergetööstuse Tehnikumi kiitusega lõpetanud Hurmi Katai. Kaks esimest eksamit sooritas ta kindlalt «mitterahuldavale».

Temast on aga ette jõudnud veel ehitusteaduskonna õpperühma E-32 üliõpilane Svetlana Zotikova, kelle eksamihinneteks on märgitud juba kolm «mitterahuldavat».

Mehaanikateaduskonnas sooritasid kaks talvise eksamisesseiooni esimest eksamit võrdsest hästi õpperühmade ME-73 ja MM-71 üliõpilased. Eriti hästi on eksamisesseioonil esinenud õpperühmast ME-73 üliõpilased Andri Ariste, Heino Käbi, Maret Oder ja Heiki Sumre ning õpperühmast MM-71 üliõpilased Henno Hunt, Paul Treier ja Enn Tõugu.

Juba kahe päeva pärast on eksam! Õpperühma EV-33 üliõpilastel on eksamieelsel konsultatsioonil küllalt küsimusi füüsika kaardri õppejõule sm. Matile.

E. Viljaranna foto

«Ei, teil tuleb leppida neljaga, viite ei anna kuidagi välja,» otsustab vanemõpetaja Jänes elektrotehnika eksamil õpperühma ME-53 üliõpilase Rein Kongase vastuse kohta.

E. Viljaranna foto

Tähelepanu

ELKNO TPI Komitee palub kõigi õpperühmade komsomoligruppide sekretäre hiljemalt 25. jaanuariks k. a. välja võtta komsomolikomiteest oma õpperühmadele Üleüldise Noorsoofestivali asjalise ja rahalise loetel rii piletid. Nimetatud tähtjaks välja võtmata jäänud piletid müüakse ja õpperühmade proteste pileтите mittesaamise kohta ei arvestata.

ELKNO TPI KOMITEE

TPI õhtuses osakonnas esinesid talvisel eksamisesseioonil täis- eduga mehaanikateaduskonna viimase kursuse üliõpilastest Tramm-Trollibussi Trusti energeetikatehhi vanemmeister Jaan Lepa, TPI vanemlaborant Heino Nagel, Estonenergo insener Hele Rosberg, Tallinna «Ehitustehnikumi» õpetaja Uno Voitma jt

Kas õppesüsteemi tuleb muuta?

«Tallinna Polütehniku» käesoleva aasta esimeses numbris avaldati üldtoodud pealkirjaga artikkel. Seoses sellega tahaks avaldada mõningaid arvamusi.

Üliõpilased mehaanikateaduskonnast pole rahul sellega, et meie instituudi lõpetajad ei oska sageli siduda teooriat praktikaga, suhtuvad oma kohustustesse ja töösse tähelepanematusega jne.

Tõsi, meil esineb selliseid juhtumisi, kuigi mitte alati. Näiteks rääkis üsna hiljuti mulle üks Tallinna Masinaehitustehase juhtivaid töötajaid väga kiitvalt just mehaanikateaduskonna 1955. a. lõpetajaist. Kuid et on olemas ka teistsuguseid näiteid ja hinnanguid — on samuti selge.

Millest siis tulevad märgitud puudused? Lugesed tähelepanekult avaldatud artiklit, võib teha järelduse, et puuduste likvideerimiseks on vaja: 1) kaotada loengud, 2) anda üliõpilastele rohkem aega iseseisvaks tööks, 3) tõsta stipendiumide määra, 4) pidevalt töötada kogu õppeaja kestel mõnes tehases või vabrikus.

Sihid, milliseid üliõpilased taotleavad, on õiged ja neid tuleb selles mõttes toetada, kuid mitte medkri konkreetset ettepanekut ja meetodid on minu arvates väärad. Autorid tungivad mõtlema tulla kallale mitmetele elu poolt õigeks tunnustatud üldistele seisukohtadele, selle asemel, et kritiseerida vigu, mis esinevad nende seisukohtade rakendamisel meie instituudis.

Mõningate üliõpilaste arvates pole loenguid vaja, sest neil kas toimub lihtsalt materjali mehaaniline üleskirjutamine või ei osata üldse konsepteerida. Oskamatus ei tohi aga kunagi olla põhjuseks millestki äraütlemiseks. Mõned meie instituudis õppivad üliõpilased ei oska õigesti kasutada nende käsutuses olevat aega, kas sellepärast tuleb õppimisest üldse loobuda. Kindlasti mitte. Oskamatus tuleb ületada. Loengute konsepteerimine võib aine omandamisele palju kaasa aidata, eriti kui üliõpilane selle juures pisutki mõtleb — aga ta mõtlebki ja seda juba paratamatult. Samuti on loeng tähtsaimaks vahendiks õppeprotsessis, mis võimaldab näidata teooria ja praktika vahelist seost. Iseseisev töö selles suhtes loengut ei asenda.

Milligipärast on artiklis pandud küsi- ja hüüdmärk lausele kus tuuakse õppejõudude sõnu selle kohta, et loengu ülesandeks on anda rohkemat kui suudab anda õpik. Aga ometi on see ju nii. Teine küsimus on siin midugi see kas kõik õppejõud seda teevad. Ja lõpuks tunnustavad artikli autorid ka ise ülevaatlilke loengute vajadust, rääkides konsultatsioonidest, kus õppejõud peab andma ülevaate aine põhiküsimustest.

Kui loengute ärajätmise ettepanek on tulnud sellest, et üliõpilase tööpäev kohustuslike loengute ja praktiliste töödega on ülekoormatud (40 ja rohkem tundi nädalas), siis oleks vast otstarbekas likvideerida see ülekoormatus ja asi laheneks otsekohe.

Seega seisab põhiküsimus selles, kas praegused loengud oma kvaliteedilt meid rahuldavad või mitte. Tõsi küll, siin on veel palju vigu. Mitte alati ei näidata üliõpilastele loengutes teooria ja praktika seost, neis esineb veel palju kordamisi, paralleelismid jne. Neid puudusi kõrvaldatakse aeglaselt. Mäletan, et sm. Garšnek on korduvalt käinud direktsooni jutul konkreetsete ettepanekutega õppetöö parandamise küsimustes, kuid need on leidnud seni kaunis jaheda vastuvõtu.

Hiljuti jutustas mulle keemia-mäeteaduskonna üks diplomandidest, sm. Tearo, et mitmed õppejõud käsivad oma loengutel samu küsimusi mitu korda (Bogdanov, Oserov), mille tagajärjel läheb kaduma palju aega. Peale selle on meie instituudis kujunenud huvitav olukord. NSVL Kõrgema Hariduse Ministeerium nõuab kohustuslike loengute arvu vähendamist, kuid meil seda teha ei taheta, olgugi, et õppejõudude arv kateedris ei sõltu nüüd enam õppekoormusest. Sellise suhtumise tulemuseks on näiteks see, et IV kursusel ette nähtud õppeplaanides, millised on kinnitatud

ministeeriumi poolt, on tunduvalt vähem kohustuslike loenguid ja praktikume kui neid viiakse läbi tegelikult. Seda püütakse seletada üleminekukavadega, kuid kas ei saaks siin midagi tööpoolest ära teha. Kindlasti saaks.

Teiste artiklis tehtud ettepanekute kohta ütleksin järgmist. Skeem, mida üliõpilased soovivad teadmiste kontrolliks on minu arvates väär. Esiteks tuleb see juba eeltoodud, mis räägib loengute vajalikkusest, teiseks viiaksegi ju paljudes ainetes eksamid läbi nii nagu seda artiklis kirjeldatakse ja kolmandaks on vist valesti aru saadud arvestuste tähtsusest. Arvestused on oma iseloomult peaaegu samasuguseks kontrolliks nagu eksamidki. Kuid iga kontroll peab juba olema individuaalne, muidu pole sellel mõtet. Iga üliõpilase individuaalne vastustus peab suurem. Õppida teiste vastustest arvestustel on hilja, seda tuleb teha kogu aasta kestel.

Küsimused aususest, spikerdamisest ja stipendiumidest. Milligipärast püüavad artikli autorid neid kõiki ühendada. Arvan, et küsimuse sellise käsitlemisega me lihtsalt hakkame õigustama ebaausaid ja laisku õigusi, kellede koht pole tegelikult üldse insti-

tuudis. Sellise väärnähtusega aga, nagu seda on spikerdamine peavad võitlema esmajoones üliõpilased ise. Jutt, et spikerdatakse stipendiumi saamiseks, kuna majanduslik olukord ei võimalda nõrgema hinde saamise juhul õppimist, on auseta, sest uue stipendiumi määramise korra kohaselt võetakse peale õppedukuse arvesse ka majanduslike põhjusi.

Lõpuks neljatunnilise tööpäeva küsimus. Pole ju mõeldav, et kõik kes tahavad omandada mingit eriala saaksid õppimise ajal töötada mõnes tehases või ettevõttes. Siis oleks vaja Tallinnas leida kaevandusalaast tööd mäeosakonna üliõpilastele, Tartus aga muretseda kohad tuhandele arstile jne. See pole teostatav.

Nähtavasti oleks vajalik minna tööle kohe pärast keskkooli lõpetamist ja peale paariaastast tootva töö praktikast suunduda instituuti. See oleks tõhusaks vahendiks praktiliste kogemuste omandamisel. Nii kaua aga, kuni see küsimus pole lahendatud, tuleb meil kõikide abinõudega võidelda tööstuspraktika läbiviimise parandamise eest.

V. ARHANGELSKI,
TPI NLKP Ajaloo kateedri juhataja

Festivalikonkursid

Tallinna Polütehnilise Instituudi XI Kunstilise Isetegevuse ja Omaloomingu Olümpiaad viiakse läbi festivaliürituste raames ajavahemikus 1. aprillist kuni 25. aprillini k. a.

Et sellele üritusele kaasa tömmata võimalikult rohkem meie instituudi kollektiivi liikmeid, otsustas TPI Festivalikomitee kuulutada välja rea konkursse.

1) Konkursid toimuvad järgmistel aladel:

- Kirjanduslik omalooming (eraldi proosa ja luule osas)
- Kujutatav kunst (joonised, karikatuurid, maalid jne.)
- Kunstiline foto.
- Tarbekunst.
- Muusikaline omalooming.

2) Konkurside tingimused.

- Konkurssidest võivad osa võtta kõik TPI kollektiivi liikmed kuni 30. a. vanuseni (30. a. kaasa arvatud).
- Üks autor või esitada ka mitu tööd.
- Kirjandusliku omaloomingu konkursil ei tohi töö maht proosa osas ületada 10 kantseleipoozna lehekülge. Esitada võib töid kõigis proosažanrites.
- Kunstiline foto tuleb esitada kahe postkaardi suuruses formaadis koos negatiiviga.
- Kõik võistlustööd peavad olema varustatud märgusõnaga ja sama märgusõna kandva suletud ümbrikuga, milles peavad olema andmed autori isiku kohta.

f) Konkursitööde viimane esitamistähtaeg on 1. märts 1957. a. Tarbekunsti ja kujutatava kunsti alased võistlustööd tuleb esitada ELKNU TPI Komiteesse TPI Festivalikomitee aadressil. Ülejäänud konkursialadel tuleb võistlustööd varustada märkusega «Festivalikonkursid» ja lasta ajalehe «Tallinna Polütehniku» kirjasti (TPI kaadriosakonna ukse kõrval).

3) Võitjate autastamine.

Kõik 1. märtsiks k. a. konkurssidele esitatud tööd vaadatakse läbi vastava žürii poolt. TPI Festivalikomitee poolt on välja pandud parimate tööde premeerimiseks järgmised auhinnad.

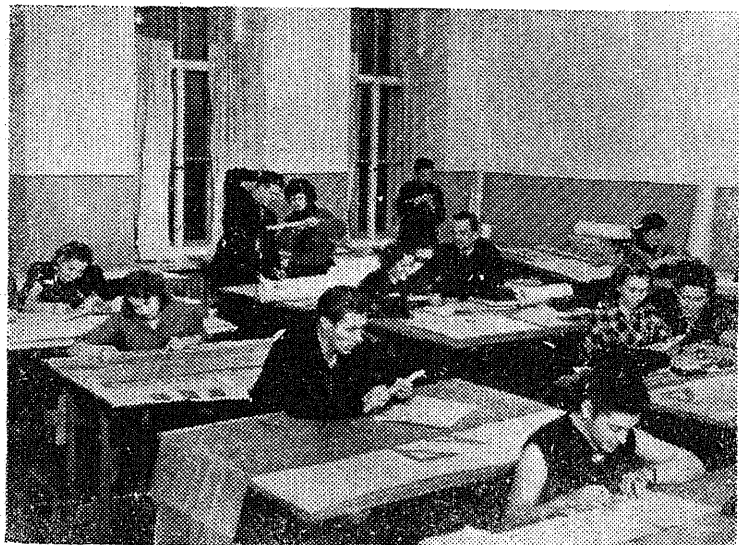
I koha vääriliseks tunnustatud töödele:

- Kirjanduslik omalooming: proosa — 400 rbl. luule — 300 rbl.
- Kujutatav kunst — 400 rbl.
- Kunstiline foto — 200 rbl.
- Tarbekunst — 350 rbl.
- Muusikaline omalooming — 350 rbl.

II ja III koht kõigil konkurssidel — mälestuse.

Vastavatesemeliste tööde puudumisel on žüriil õigus mõni auhind välja andmata jätta või jäotada teisiti.

TPI FESTIVALIKOMITEE

Laevaremonditeaduskonna diplomandidel on kiired päevad. Kevadise õppesemestri esimesel kuul algavad diplomantide kaitsmised. Projektiid vajavad aga veel lõpetamist ja viimistlemist. Pildil vaade laevaremonditeaduskonna diplomantide tööruumile.

Jaak Talva

Mehaanikateaduskonna tööstustettevõtete elektrifitseerimise eriala II kursuse üliõpilast, kommunistlikku noort Jaak Talvat võib sageli kohata TPI Raadio-sõlme väikeses ruumis, mis asub instituudi peahoone III korrusel. Kas korrastab ta magnetofoni, remondib valjuhääldajaid, kontrollib sõlme sisseasetet või teeb midagi muud — tegemist leidub alati.

«Ta on meie raadioringi üks aktiivsemaid liikmeid», lausub

alati kui Jaagust kusagil jut tuleb, raadiosõlme juhataja üliõpilane Raidam.

Ja tõesti, kui vaadata veidi lähemalt, kes siis on raadiofitseerimise instituudi mitmesuguse koosolekute ja konverentside läbiviimiseks VII auditooriumis siis näeme, et alati on neid hulgas olnud Jaak Talva.

«Nii et raadioasjandus huvitab?» küsime Jaagult, kes ise nüüd, eksamisessiooni ajal, k paljudki aktivistid on lõõnud on ühiskondlikele kohustustele ka ga, raadiosõlme ruumis aparaat korrastab.

«Huvitab», on lakooniline vastus.

«Ja kuidas siis õppetööga on? «Noh, nii keskmine.»

Mehaanikateaduskonna dekanadi sekretär sm. Truupõld annab aga siin teistsuguse vastuse.

«Üliõpilane Talva õpib hästi. Suurem osa hindedeid on väga head, mõni üksik «neli» ainult «viite» hulgas.»

Kiirustame tagasi raadiosõlme ruumi ja kuna meil pole kaasfotoaparaati, joonistab Jaagurühmakaaslane Jüri Teras meil siinsamas Jaak Talva portret. Nüüd saame oma loo avaldada juba koos pildiga.

VAJA ON LEKSIKONI

Sõber mul õpib keemia-mäeteaduskonna IV kursusel. Viimase aja me kohtusime väga harva. Siis aga äkki, ühe viimastest semestri päevadest, juhtis saatus meist kokku peahoone koridoris. Sõber oli küll väga ettevõtlikku näoga ja näis, et tal oli kiire, sest kergemaks edasilükkumiseks oli ta surunud portfelli kõvasti kaenla alla ja tõmmanud end pisut küüru. Kuid nagu ikka sel pingerikkal perioodil, küsid kaasvõitlejalt, et kuidas läheb ja kui palju arvestusi juba käes on ning kuidas asi üldse areneb. Nii ei saanud ma ka teda lasta edasi minna, vaid esitasin tema olukorra kohta paar-kolm küsimust.

Ta vastus kõlas järgmiselt: «Praegu on seis SOS, kuid ma pole veel kaotanud lootust. Ühe

arvestuse sain eile. Tulin siia juba hommikul kell kümme ja alle õhtul kell üheksa seljatasin õppejõu. Teise juures tegin tär täppispugemist, aga tagasi suru kolmandaga andis ponnistada enne kui arvestuse kätte sai. Neljas — see on luft, seda ma ei karda. Ülejäänutega ei te veel, kuidas maha saab.

Pole midagi öelda, lõpuspuul on ikka tugev küll! Pagan tead, võib olla oleks pidanud varem startima.»

Niisugune oli minu sõbra semestri lõpp tema enese sõnad järgi. Enne aga kui ma temaga järgmisel korral vestlema hakkasin, pean päluma vastava sõnaraamatu, et midagi ta jutust ta bata.

ATU.

Talvevaheajal matkama

Mõne päeva pärast lõpeb pingerikas eksamisessioon. On aeg mõelda sellele, kuidas veeta talvine õppevaheaeg kõige kasulikumalt ja huvitavamalt.

Ammu on teostatud, et parim puhkuse vorm on aktiivne puhkus. Suur vene füsioloog J. P. Pavlov ütles, et on tarvilik, et inimene satub puhkuseks täiesti erinevasse keskkonda, teise ümbrusesse, teiste inimeste keskele, kus ta tegevus on täiesti erinev tavalisest, igapäevasest. Vaimse töö tegijaile on parimaks puhkuseks liikumine vabas looduses, füüsilise tegevus ja sport.

Kõiki neid parima puhkuse nõudeid rahuldab sportlik turism — matkamine.

Kui lisada veel «ränduriromantika», matkal nähtud uued mitmekesised maastikud ja looduspildid, huvitavad kohtumised mitmesuguste inimestega, tutvumine möödunud aegade mälestusmärkide ja tänapäeva nõukoguliku eluga kolhoosides ja linnades, matkal omandatud kogemused, ühiselt peale päevast matka veedetud toredad õhtud, naljad ja laulud, viibimine iga päev uues kohas ja olukorras — siis on tõesti nii, et kes on kord matkannud, selle leiame varsti jälle matkaradaidel.

Kui jaanuari lõpul saabuvad tõesti külmad ja lumi, nagu lubab Tallinna Ilmajaam, on õppevaheaeg kõige sobivam aeg suusamatkadeks. TPI Spordiklubi Turismisektsiooni on plaanis organiseerida mõned I raskuskategooria suusamatkad Lõuna-Eestis ja II raskuskategooria matk kas Karjala-Soomes või Taga-Karpatides.

Asjahuviliste registreerimine toimub TPI Spordiklubi.

Arvestusliku I raskuskategooria suusamatka normiks on läbi 8 päevaga 180 km. I raskuskategooria matkaga on täidetud k märgi «NSVL turist» normatiivid. Kui talvisele I raskuskategooria matkale lisandub veel si vine matk, on sooritatud II spordijärk turismis. II raskuskategooria suusamatkale pääsevad ainult need, kes on teinud I raskuskategooria suusamatka.

Nüüd veel mõni sõna «matka raskustest» talvel. Neid karda vad ainult need, kel pole korralikult ettevalmistatud suusamatkast veel õiget ettekujutust. Sõta päeva jooksul suuskadel 20—25 km suudab ilma erilisi pingutusega iga normaalselt arenenud inimene. Et ka külm e tee muret õige ettevalmistusjuures, mis toimub kogemenu matkajate juhendamisel, seda näitavad möödunud aastase pakase aja toimunud TPI suusamatkade kogemused.

Niisiis, asugem vaheaega veeta matkadele!

T. TIIDEMANN,

TPI Spordiklubi Turismisektsiooni büroo liige

TOIMETUSE KOLLEGIUM:

V. Garina (toimetaja)

Kanošin, Saarepera, Öun, Annus, Ausmees, Pallo, Sandrak, Liblik,

Semper ja Viljarand.